

VELIKONOCE

Blíží se oslava Velikonoc. V jednotlivých dnech Svatého týdne si budeme připomínat důležité události Ježíšova života: loučení s apoštoly, utrpení a smrt a zmrtvýchvstání. K lepšímu prožití a pochopení přikládáme malý komentář k jednotlivým dnům.

Zelený čtvrtek

Tímto dnem vstupujeme do nejposvátnější části liturgického roku, do velikonočního třidení, které začíná nyní o večerní mši na Zelený čtvrtek, pokračuje na Velký pátek, vrcholí na Bílou sobotu o velikonoční vigílii a Neděli zmrtvýchvstání Páně. Je to oslava velikonočního tajemství Kristova, jeho utrpení a vzkříšení. Dnešní večerní bohoslužba má tři části:

1/ Na památku Poslední večeře Ježíšovy se slaví mše svatá. Službu lásky Kristovy nám připomene obřad umývání nohou.

2/ Odchod Ježíšův do Getsemanské zahrady znázorňuje přenesení Nejsvětější svátosti na boční oltář.

3/ Svůj vztah k trpícímu Kristu chceme vyjádřit adorací. Opuštěnost Ježíše v Getsemanech připomíná obnažení oltářů.

Během mše sv. při chvalozpěvu "Sláva na výsostech Bohu" se rozezní všechny zvony a pak umlknou po celou dobu utrpení Ježíše, aby znovu zazněly o Veliké noci.

Po homílii si připomeneme Ježíšova slova o službě. Dvanácti mužům budou umyty nohy. Ježíše nemáme pouze poslouchat, ale především napodobovat. Po Poslední večeři odešel Ježíš do Getsemanské zahrady, aby se tam v modlitbě připravil na své utrpení. Odchod z večeřadla připomíná slavnostní průvod s Nejsvětější svátostí k bočnímu oltáři, kde bude přechovávána. Po mši následuje adorace, při které chceme setrvat s Ježíšem v Getsemanské zahradě. Je zde přítomen v Nejsvětější svátosti. Připomeňme si jeho utrpení

v Getsemanech a snažme se uskutečnit jeho prosbu: "Bděte a modlete se se mnou!" Odnášení plátna, kříže a svíce z oltáře se podle původního zvyku konalo po každé mši svaté. Nyní nám to připomíná, že Ježíš byl ve svém utrpení opuštěn od přátel a při bičování a křížování obnažen. Z kroupenek se odstraní svěcená voda a naleje se až z křestního pramene při slavení velikonoční vigílie.

Velký pátek - Památka umučení Páně

Dnes si připomínáme Umučení Pána Ježíše. Nemyslíme na ně jen se smutkem, ale i s vděčností, neboť kříž pro nás

znamená vykoupení. Na znamení vítězného Kristova utrpení má kněz roucho barvy červené. Obřady mají tyto tři části:

- 1/ Bohoslužba slova
- 2/ Uctívání kříže
- 3/ Přijímání

Bohoslužba začíná v naprostém tichu. Uvědomujeme si, že Ježíš musel podstoupit své utrpení pro hříchy všech lidí a litujeme, že i my jsme přispěli svým dílem. Proto kněz klečí před oltářem a my

spolu s ním rozjímáme o utrpení Páně, které nám přineslo spásu.

Po promluvě nám dnes církev dává vzor modlitby ve starobylých přimluvhách, které pocházejí od prvních křesťanů. Budeme společně prosit za církve a celý svět, za věřící i nevěřící, protože Ježíš zemřel za všechny lidi, i za ty, kdo jej neznají.

Po přimluvhách následuje uctívání kříže. Kříž je pro nás znamením spásy. Na něm zvítězil Ježíš nad hříchem a vysvobodil nás z jeho nadvlády. Proto bude v průvodu přinesen kříž k hlavnímu oltáři a my se společně pokloníme tomu, kdo na něm zemřel, svému Zachránci a Vykupiteli. Na zvolání kněze: "Hle kříž, na kterém umřel Spasitel světa" odpovídáme: "Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste."

Potom kněz přinese Nejsvětější svátost a začne obřad Přijímání. Neslavíme jen památku Ježíšovy smrti, ale připomínáme si také jeho vzkříšení. Přemohl smrt a nám získal věčný život. Nabízí nám své Tělo v Eucharistii, abychom i my mohli žít navěky. Proto jsme i dnes zváni ke svaté hostině.

Velikonoční vigílie

Pro vyvolený národ byla veliká noc ta, kdy vyšli z egyptského otroctví. Na památku tohoto vysvobození zabíjeli velikonočního beránka. Pro nás však je nejdůležitější ta noc, kdy Ježíš vstal z mrtvých. Proto ji nazýváme Velikou nocí. Ona je pro každého z nás nadějí, i když jsme ohroženi hříchem a smrtí.

Slavnost Veliké noci se dělí na čtyři části:

V první, která se nazývá "Slavnost světla", si připomeneme, že vzkříšený Kristus je světlo světa. Bude požehnán oheň a svíce, kterou v průvodu přineseme k oltáři a zazní velikonoční chvalozpěv.

V druhé části nám čtení z Písma svatého ukáže, jak se Bůh stará o svůj lid, o vyvolený národ ve Starém zákoně a o církve v zákoně Novém.

Třetí část tvoří křestní bohoslužba. Bude posvěcena voda a obnovíme své křestní sliby, svůj vztah k nebeskému Otci.

Ve čtvrté části dnešních obřadů jsme zváni na společnou hostinu u Ježíšova stolu.

Požehnání ohně

Od ohně je zapálena velikonoční svíce. Její plamen nám bude po celý příští rok připomínat vzkříšeného Krista. Svíce je označena letopočtem a symbolickými písmeny, pět kadidlových zrn připomíná pět ran Kristových na kříži. Bude nesena v čele průvodu do kostela. Na zvolání kněze: "Světlo Kristovo" odpovídáme: "Sláva Tobě, Pane." Při druhém zvolání, u vchodu do kostela, si zapálíme od této svíce i naše svíčky.

Po příchodu do presbytáře ve stoje, s hořícími svícemi v ruce, vyslechneme velikonoční chvalozpěv s připomenutím

slov Písma: "Blažení, kteří očekávají Pána, až znovu přijde, aby je našel, jak bdí." Tak se připravíme na přechod z noci tohoto života do dne Slávy. Po sedmi čteních ze Starého zákona zapíváme slavné "Gloria", chvalozpěv vykoupěných, ve kterém děkujeme za velikolepá Boží díla v dějinách spásy, jak jsme je mohli nyní znovu objevovat. Budou rozsvíceny svíce na oltáři, rozezní se opět zvony.

Po homilii následuje křestní bohoslužba. Veliká noc je veliká tím, že v ní Kristus vstal z mrtvých, dovršil naše vykoupění a uskutečnil naše omilostnění. Toho se nám dostává při křtu. Proto se o této Veliké noci v prvotní církvi křtilo. Ježíš se s námi dnes setkal ve znamení světla, slova a nyní se s námi setkává ve znamení vody. Kněz nejdříve posvětil křestní vodu, již se bude křtít po celou velikonoční dobu. Po úvodní výzvě zazní litanie ke všem svatým, při kterých

stojíme. Po celý půst jsme se připravovali obnovit křestní milost v nás. Nyní se přiblížil okamžik, kdy se veřejně odřekneme hříchů a vyznáme svou víru. Tak obnovíme duchovně svůj křest. Povstaneme, rozsvítíme si svíce a na jednotlivé výzvy kněze odpovíme nejdříve třikrát ANO a potom třikrát VĚŘÍM.

Po obnově křestního vyznání následuje pokropení křestní vodou, které nám připomíná náš křest, kdy jsme s Kristem duchovně vstali z mrtvých. Potom nastane poslední část slavnosti - bohoslužba eucharistie. V ní se dnes naposled, ale nejpravdivěji, setkáme se vzkříšeným Kristem. Přijetím proměněného chleba se spojíme s Tělem a Krví vzkříšeného Pána a to bude záruka našeho vzkříšení při jeho druhém příchodu.

Z POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE

Nedávno jsem četla poselství sv. Otce Benedikta XVI. k postní době. Moc se mi líbilo a ráda bych se s vámi o něj podělila. Pak jsem v časopise Nové Město našla zkrácenou verzi a tak Vám ji předkládám.

BM

Bratrství jako vize

„Čtete si ho v našem společenství,“ napsal mi jeden známý a měl tím na mysli poselství Benedikta XVI. k letošní postní době. To bylo impulzem k tomu, abych si tento text vytiskl a pozorně přečetl. Byl jsem jím velmi osloven, a tak chci nabídnout několik úryvků i pár dalších myšlenek...

Poselství nám nabízí cennou a stále aktuální nauku o třech aspektech křesťanského života: o pozornosti vůči druhému, o vzájemnosti a o osobní svatosti. Inspirací byl Svatému otci text listu Židům 10,24: „Starejte se jeden o druhého a pobízejte se k lásce a dobrým skutkům.“

Starejme se: zodpovědnost za bratra

Myslím, že je to nový a moderní způsob postu. Naše vztahy mohou být velmi letmé, povrchní a tady je výzva „abychom zaměřovali pohled na druhého, především na Ježíše, abychom byli jedni k druhým pozorní a nechovali se k sobě jako cizí lidé, lhostejní k osudu bratří, a abychom navazovali vztahy charakterizované vzájemnou péčí a pozorností vůči dobru druhého člověka, vůči jeho veškerému dobru.“

Myslím na jednoho spolubratra, od kterého se učím zastavit se s druhým, udělat si chvíli čas, věnovat se mu, navázat vztah a stát se třeba i jen pro tuto chvíli druhému darem. Tyto okamžiky jsou často důležité a někdy i životně určující.

„Budeme-li pěstovat vizi bratrství, pak solidarita a spravedlnost, stejně jako milosrdenství a soucit, přirozeně vytrysknou z našeho srdce.“ Věřím, že bratrství, které se nenápadně rodí tam, kde lidé spolupracují a dávají si záležet na vztazích, proměňuje prostředí a společnost. Bez této vize se stanu skeptikem, neschopným vidět dál.

„Dobro je tím, co ochraňuje a posiluje život, bratrství a společenství. Zodpovědnost vůči bližnímu tedy znamená chtít a konat dobro pro druhého a přát si, aby se i on otevřel logice dobra. Zajímat se o bratra znamená otevírat oči pro jeho potřeby.“

Svatý otec hovoří o bratrském napomenutí, které v sobě zahrnuje starost o duchovní dobro druhého a směřuje k věčné spáse. *„Všeobecně jsou dnes lidé dost citliví, když se hovoří o charitě a o pomoci fyzickému a materiálnímu zdraví ostatních, ale o duchovní zodpovědnosti za bratry se téměř úplně mlčí.“* Ví, jak je člověk citlivý na napomenutí, ale je-li na místě, diskrétně a s láskou vyslovené, je to jako balzám, na který člověk čeká. Jednou se ke mně přitočil můj starší spolubratr a řekl mi, abych až to půjde, udělal určitou věc. Pro mne to bylo velmi osvobozující a nezapomenutelné.

Text poselství pokračuje velmi jasně: *„Při uskutečňování zla se nesmí mlčet. Mám zde na mysli postoj těch křesťanů, kteří se z lidských ohledů nebo prostě z pohodlnosti přizpůsobují běžné mentalitě, místo aby bratry varovali před takovými způsoby myšlení a jednání, které jsou v protikladu k pravdě a nevedou po dobré cestě.“*

Jeden o druhého: dar vzájemnosti

Vzájemnosti se stále učíme a všude tam, kde se děje, se rodí něco krásného. V rodině se rodí děti a prostředí vzájemné lásky pro jejich harmonický vývoj, v občanské společnosti vznikají díla, která vyrůstají z touhy po dobru pro všechny, v církvi se rodí různá hnutí, která svoji spiritualitou oslovují mnohé...

„... napojení na Krista prostřednictvím eucharistie, žijí ve společenství, které je poutá k sobě navzájem jako údy téhož těla. To znamená, že ten druhý ke mně patří, že jeho život a jeho spása se týkají mého života i mé spásy. Zde se dotýkáme velmi hlubokého prvku života ve společenství. Náš život se jak v dobrém, tak ve zlém vztahuje k životu druhých lidí.“ Zde se skutečně

dotýkáme vrcholu bratrství, vztahu, který má svůj koncept v Bohu, v Trojici, kde se uskutečňuje a odkud se promítá do světa lidí.

Pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům: společně kráčet ke svatosti

Je velký dar, když můžu kráčet s někým společně. Učím se tomu, i když jsem zrovna sám. Bližní je však pro mne vždy na této cestě stimulem. Jen tuším velikost a intenzitu společenství církve, kde se odehrává ono dynamické „společně“.

„Kěž všichni tváří v tvář světu, který vyžaduje od křesťanů nové svědectví lásky a věrnosti Pánu, pocítí naléhavou potřebu vstoupit do soutěže v lásce, ve službě a v dobrých skutcích.“

To je jedna z posledních vět poselství, které nás zve k osobnímu svědectví a k uskutečnění Božího plánu a snu o nás lidech.

P. Pavel Rousek

Celý text poselství k dispozici na www.tisk.cirkev.cz

NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Díky sestře Faustyně Kowalské, která dokázala odpovídat na Boží volání, můžeme společně slavit vždy 1. neděli po Velikonocích (tj. o 2. neděli velikonoční) svátek Božího Milosrdenství, který je dnem velkých milostí pro všechny lidi a je provázen mnohými Ježíšovými přísliby.

Pobožnosti k Božímu Milosrdenství

Základem všech pobožností Božímu Milosrdenství je hluboká **důvěra v Boží milosrdenství**, která musí být spojena s **uskutečňováním milosrdenství vůči bližním** v denním životě (modlitbou, slovem, skutky duchovního a tělesného milosrdenství, viz. KKC).

- **svátek Božího Milosrdenství** – duše, která (v tomto dni) přistoupí ke svátosti smíření a svátosti eucharistie dosáhne úplného odpuštění vin a trestů

- **novéna k Božímu Milosrdenství** (od Velkého pátku do soboty před svátkem BM – 9 dní) – spočívá v určené denní modlitbě a v modlitbě korunky po celou dobu novény

- **korunka k Božímu Milosrdenství** (lze se modlit kdykoliv) – modlí se na obyčejném růženci, začíná modlitbou Otče náš, Zdravas, Věřím. Následuje pět desátků, každý začíná (na velkém zrnku růžence) slovy: „Věčný Otče, obětují Ti tělo a krev, duši a Božství Tvého nejmilejšího syna a našeho Pána Ježíše Krista za hříchy naše i celého světa“ na malých zrnkách pak desetkrát voláme: „Pro jeho bolestné utrpení smiluj se nad námi a nad celým světem!“ korunka končí trojím zvoláním: „Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný smiluj se nad námi a nad celým světem!“

- **hodina Milosrdenství** – třetí hodinu (tj. hodinu své smrti) pojmenoval sám Ježíš „hodinou milosrdenství“ pro svět a vyzývá nás, abychom se zahlubovali do Jeho umučení, zvláště do Jeho opuštěnosti v hodině smrti. „V této hodině neodřeknu nic duši, která mě prosí pro mé umučení“ Pán doporučoval křížovou cestu nebo alespoň krátkou návštěvu Jeho Srdece ve svatostánku. Není-li to časově možné, alespoň krátké ponoření se do modlitby. Spasitelovu smrt si připomínáme každého dne, nejen v pátek.

- **úcta k obrazu Milosrdného Ježíše**

- **šíření úcty k Božímu Milosrdenství**

Přejme si a snažme se, abychom na přímluvu sestry Faustyny prožili období svátku Božího Milosrdenství naplno!

BM

Doporučená literatura:

brožury o Božím Milosrdenství, vydavatelství: Matice cyrilometodějská s.r.o

deníky sestry Faustyny Kowalské

časopis Apoštol Božího Milosrdenství, vydavatelství: Pallotiny SAC

25. BŘEZEN SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

= DEN NENAROZENÉHO ŽIVOTA

Lepší řešení (z Bulletinu HPŽ)

Zoufalá žena přijde ke gynekologovi a říká: „Pane doktore, mám vážný problém a urgentně potřebuji Vaši pomoc. Mému dítěti ještě není ani rok a už jsem zase těhotná. Nechci ale děti tak brzo po sobě.“ „Rozumím“, odpoví lékař „a co bych měl proti tomu udělat?“

„Chtěla bych ukončit těhotenství a počítám s Vaší pomocí,“ odpoví žena.

Lékař potichu přemýšlí. Po chvíli se obrátí na pacientku: „Myslím, že mám pro Vás lepší řešení. Je pro Vás zcela bezpečné.“

Žena se usměje a oddechne si, protože se zdá, že lékař její přání akceptoval. A lékař pokračuje: „Když se nechcete zároveň starat o dvě děti, nechejte přece zabít to, co máte v náručí. Tak se vyhnete jakémukoliv riziku, že byste se při potratu zranila. A navíc, získáte i více času pro sebe. Nejméně do doby, než se dítě narodí.“

Žena zděšeně vykřikne: „Pane doktore, to je přece hrozné. Zabít dítě je vražda – zločin!“

„S tím zcela souhlasím,“ odpoví lékař. „Ale jelikož se zdálo, že zabití nenarozeného miminka není pro Vás problém, byla by i tato varianta pro Vás nejlepším řešením.“

Žena odešla, protože si uvědomila, že mezi již narozeným a ještě nenarozeným dítětem není žádný rozdíl. Jednalo by se o stejný zločin.

PETR ULIČNÝ

KRISTUS V POHYBU. PŘEMÍSTITELNÉ OBJEKTY V LITURGIÍ STŘEDOVĚKÝCH ČECH

Následující text shrnuje a vyzdvihuje nejdůležitější zajímavosti z historické studie Petra Uličného zveřejněné v časopise Umění/Art. S nadcházejícími Velikonocemi nás článek může informovat o tom, jak prožívali tyto svátky naši předkové ve 14. a 15. století.

Katolická liturgie oslovuje lidstvo i dnes svými „dramatickými elementy“, jejich vznešenou vizuálností a akčností. Ze stejného důvodu, tedy snahy přiblížit a srozumitelně zobrazit některé jejich prvky společnosti, byly tyto elementy vkládány do liturgie již od středověku. Při dramatizaci byly rovněž používány „rekvizity“. Jedná se o přemístitelné neboli živé sochy, které se staly součástí náboženských rituálů liturgického roku. Zobrazovaly především Ježíše Krista. Na květnou neděli sedícího na oslátku, dále na Velký pátek v podobě kříže, krucifixu, holého korpusu nebo hostie při ukládání mrtvého těla Krista do hrobu. Nebo na den Nanebevstoupení ve vítězném postoji, kdy byla socha vytahována otvorem v klenbě kostelní loď, většinou v pozdně gotických chrámech.

Rubriky chrámu sv. Víta na Pražském hradě dokládají, že zde byl původně na Květnou neděli veden živý oslík, od 14. století nahrazený sochou Krista na oslíku, svrženou v roce 1421 z ochozu katedrály vzbouřenými Pražany. Doklad vedení živého oslíka je taky z kostela sv. Jiří v Praze a kláštera Zlatá Koruna inspirovaného svatovítským ritem. Naproti tomu v biskupském chrámu sv. Václava v Olomouci a v johanitském chrámu Panny Marie pod řetězem v Praze převládal průvod s palmovými ratolestmi vedoucí přes město a uctívání zahaleného Krucifixu. Jediná dochovaná socha k tomuto dni pochází z johanitské komendy ve Strakonici. Socha se skládá ze dvou částí, a to Krista z 18. století modelovaného již barokně a oslátká ze starší doby.

Sedm dní poté, byla socha palmového oslíka dopravena zpět do deponitáře a probíhal rituál ukládání Krista do božího hrobu a jeho slavné zmrtvýchvstání, dále pak navštívení hrobu Mariemi, kde se příslušní kněží převlékli za Marie a tuto situaci simulovali. V mnoha liturgických knihách „pražského kostela“ se píše, kam bylo ukládáno plátno vyzvednuté z hrobu. Je zajímavé, že ve starších je předepsán oltář sv. Trojice a v mladších oltář sv. Kříže. O podobě hrobu tzn. jeho formě a rozměrech není známo nic. Proto je v každém chrámu hrob umístěn podle rubriky hry příslušného chrámu. Hrob může mít jakýkoliv charakter, proto někde je v podobě dřevěné rakve a jinde ho tvoří látky na oltáři. Jediný přemístitelný Boží hrob v Čechách zřízený v roce 1464 a pro mobilnost opatřen kolečky je doložený v katedrále sv. Barbory v Kutné Hoře. Zřejmě sloužil jako model sochaři, který v Drážďanech vytesal pro Busmannskou kapli františkánského kostela zcela transparentní Hrob.

V každém z chrámů byly jiné zvyky, a proto můžeme vidět odlišnosti v ukládání do hrobu. Ve svatovítském a svatojiřském kostele v Praze byl do hrobu ukládán kříž. Mezi 3 velmi pozoruhodné typy soch, které byly ukládány symbolicky do hrobu, patří korpus, ležící mrtvé Kristovo tělo, který reprezentuje socha z Českých Budějovic z roku 1370. Podle písemných zpráv používaný také v Olomouci a v klášteře sv. Tomáše v Praze na Malé Straně. Dále socha ukřižovaného Krista s pohyblivými pažemi snímaného z kříže. Nejstarší český exemplář tohoto typu byl vyřezán roku 1350 a pochází z kostela sv. Benedikta na Hradčanech v Praze. Doloženo také v Olomouci. Třetím typem je pieta, Panna Maria držící mrtvé Kristovo tělo. Repräsentantem je pieta z Lásenic u Jindřichova Hradce, s vyjímatelným Kristem o jedné pohyblivé ruce.

K vytahování soch Krista na den Zmrtvýchvstání byla používána i socha neznámé proveniencí od Mistra dolanského oltáře, původně opatřená kovaným okem v temeni hlavy, díky kterému se socha mohla vytahovat otvory nad oltáři v pozdně gotických chrámech. K tomuto ceremoniálu docházelo podle dokladů v kostele sv. Mikuláše ve Znojmě. Vytahování sochy Krista ilustruje také tragická událost z roku 1509, která se stala v kostele sv. Tomáše v Praze na Malé straně. Zde se přítomní tomuto rituálu vysmívali. Následně se stala událost, která otřásla celým národem, protože se celý kostelní kůr zřítíl a zasypal všechny, kteří pod ním seděli a stáli. Byla zde spousta mrtvých a raněných. Začaly se objevovat spekulace, zda se vskutku jednalo o „Boží hněv“ nebo kůr neunesl nával diváků a přihlížejících věřících.

1) Křížová socha z pohyblivými pažemi pro ukládání do hrobu v katedrále sv. Víta, Olomouc z 14. století (zobrazuje Krista na kříži).
2) Socha Krista na oslíku, svržená v roce 1421 z ochozu katedrály vzbouřenými Pražany.

3) Křížová socha z pohyblivými pažemi pro ukládání do hrobu v katedrále sv. Víta, Olomouc z 14. století (zobrazuje Krista na kříži).
4) Socha Krista na oslíku, svržená v roce 1421 z ochozu katedrály vzbouřenými Pražany.

5) Křížová socha z pohyblivými pažemi pro ukládání do hrobu v katedrále sv. Víta, Olomouc z 14. století (zobrazuje Krista na kříži).
6) Socha Krista na oslíku, svržená v roce 1421 z ochozu katedrály vzbouřenými Pražany.

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA

„Opět pravím vám, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mat. 18, 19-20.)

Tato slova Pána Ježíše platí pro všechny věky, pro každou skupinu věřících, kteří věří v Ježíše Krista, Syna Božího a syna člověka, v Boha Otce a v Ducha svatého. To platí, díky Bohu!, i pro ekumenická setkávání a společné bohoslužby.

Když jsem byl školák (před desetiletími), slýchal jsem při hodinách náboženství, že pomodlit se sám v nekatolickém kostele, nebo pomodlit se s věřícím jiného vyznání, je hříchem. Už tehdy v mysli malého kluka jsem nedokázal pochopit, že když bych se pomodlil Otče náš, který je stejný pro nás katolíky i pro evangelíky (snad jen pro rozdílné slůvko „jenž“ – „kterýž“), proč hřeším? Jsem rád, že naše církve po II. Vatikánském koncilu, „otevřela“ nebe i nekatolíkům. Také jsem nepochopil, že lidé našich vyznání si dělali v minulosti naschvály. Tyto momenty mi rozum nebral. Všechny vzájemné předsudky již pominuly díky uvedenému koncilu, kdy papež Jan XXIII. „otevřel okna církve dokořán, do světa“ a omluvil se nekatolíkům jménem naší církve za křivdy, jichž se dopustila na nekřesťanech. Je dobře, že už je všechno minulostí.

Na neděli 26. února 2012 nás pozval evangelický sbor v Horní Čermné na ekumenickou bohoslužbu do evangelického kostela a poté na pohoštění na faru. V 16.00 hod. se naplnil kostel asi 70 věřícími obou vyznání. Nutno podotknout, že nás „Dolňáků“ bylo podstatně méně než „Horních“. Napočítal jsem jich 26, plus minus dva tři. Vůbec se mi zdá, že naši věřící na ekumenických setkáních umiňují. Bohoslužbu vedl horní pan farář Jakub Keller, kázal náš kněz P. Josef Roušar. Přímluvy byly proneseny zástupci našich farností a týkaly se potřeb a jednoty církve, farností, státu i světa. Je nutné pochválit horní pěvecký sbor za krásně, čistě a dynamicky provedené písně bez doprovodu varhan, které zjemnily bohoslužbu. Milé bylo vybidnutí pana faráře Kellera k pozdravení pokoje, které je zvlášť pro ekumenické bohoslužby výmluvným gestem vzájemného smíření.

Na faře pak bylo připraveno výborné pohoštění, při němž plynul přátelský hovor zcela nenuceně. Příjemné prostředí, příjemní přátelé, příjemný hovor, dobré občerstvení, nás slavnostně naladilo pro zbytek neděle. Při této příležitosti pozval pan farář Keller přítomné na úterní přednášku o Sudetech a odsunu Němců po válce. Velmi zajímavé přednášky pana učitele Radomila Jindry shlédlo z našich řad 8 osob. Přednáška byla pečlivě připravena a poutala pozornost přítomných. Po přednášce se rozvinula široká diskuse na toto téma, která nebrala konce.

Závěrem bych rád poděkoval všem z Horní Čermné, panu faráři Kellerovi, jménem nás Dolnočermáků, kteří se ekumenického setkání zúčastnili, za všechno, co připravili pro toto setkání. Děkujeme za milé přijetí, bohaté pohoštění a za přátelství, které je neformální. Děkujeme i našemu panu faráři P. Josefu Roušarovi za bohoslužbu slova.

js.

AHOJ DĚTI!

Květná neděle, svěcení jívových ratolestí, průvod a pašije – to vše nám zcela srozumitelně říká, že postní doba pomalu dobíhá do cíle. Od Velikonoc nás dělí pouhý jeden týden – Svatý týden. Věřím, že i vy jste úspěšně procházely tu naši postní cestu a stojíte už jen malý kousek pod vrcholem. Poklad je velmi blízko... Doufám, že nikdo neuklouzl a neupadl. Pokud přece, tak jistě dokázal znovu vstát, nevzdat se a pokračovat k cíli.

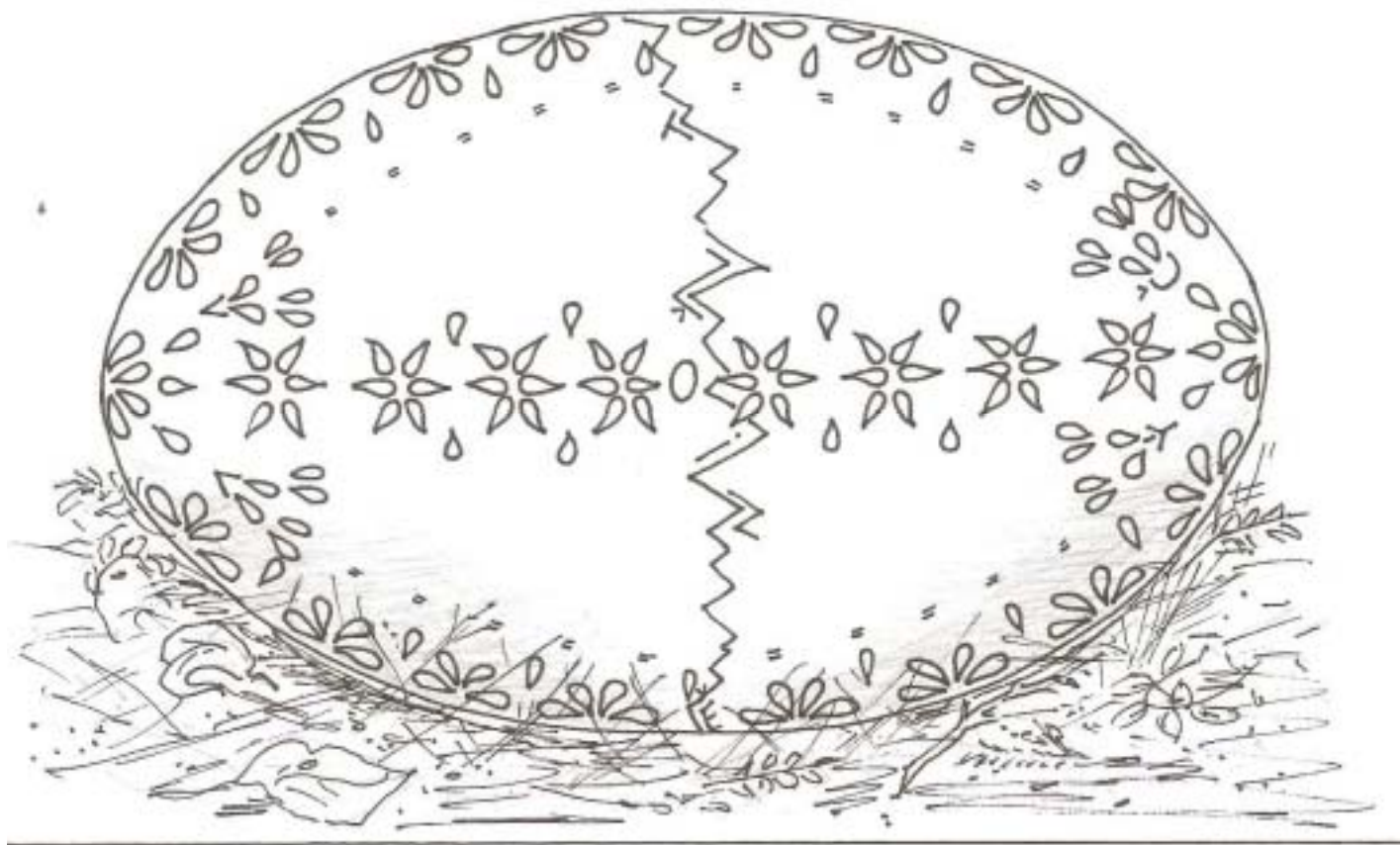
Minule jste měly slíbeno, že se o pokladu dozvíte více právě dnes, i když na vás ještě kousek cesty čeká. Až tedy zdoláte i ten poslední pátý žebřík, octnete se těsně pod vrcholem hory. Ze skalní prohlubně vypadající jako obří hnízdo se do okolí rozlévá záře. Vychází z malé skulinky, která se každou chvilku zvětšuje. Obě poloviny skořápky velikého vajíčka se rozestupují pod jemným nátlakem rozkvétajícího květu. Poupě, ukryté dosud pod skořápkou, rozkvétá v překrásný květ. Jeho bělostná záře je tak oslnivá, ...pocit radosti a pokoje... Jsme u cíle, našli jsme poklad! Nalezli jsme květ – symbol života, a to přímo života věčného. Ten pro nás všechny Pán Ježíš získal. Zaplatil za tento nádherný květ svým životem a otevřel zmrtvýchvstáním i pro nás cestu. To je to největší tajemství Velikonoc, na které jsme se připravovali a které by nám nemělo utéct.

Na obrázku je právě zmíněné vajíčko v okamžiku, kdy se na něm objevila první prasklinka. Je úmyslně trochu ukryté v suché trávě, mechu a mezi klaciky. Také je ozdobené spoustou drobných kapiček, které připomínají slzy, kapky potu i krve, tu velkou oběť Pána Ježíše, bez níž by nádherný květ nerozkvetl.

Vajíčko si vybarvěte a hledejte na něm deset ukrytých písmen, z nichž se dají vytvořit dvě důležitá slova.

Přejí krásné, radostné Velikonoce.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Jarní větřík lehce pročechrává zatím ještě holé větve stromů. Rozhýbe i starou jivu, která je teď právě úplně obalena „kočičkami“. Až to trochu vyruší pilné včely v jejich práci. Jedna odletí o kousek dál a prolétne těsně kolem kříže se sochou ukřižovaného Ježíše. Usedne na strom stojící vedle a chvíli odpočívá, než se zase vrátí do úlu.

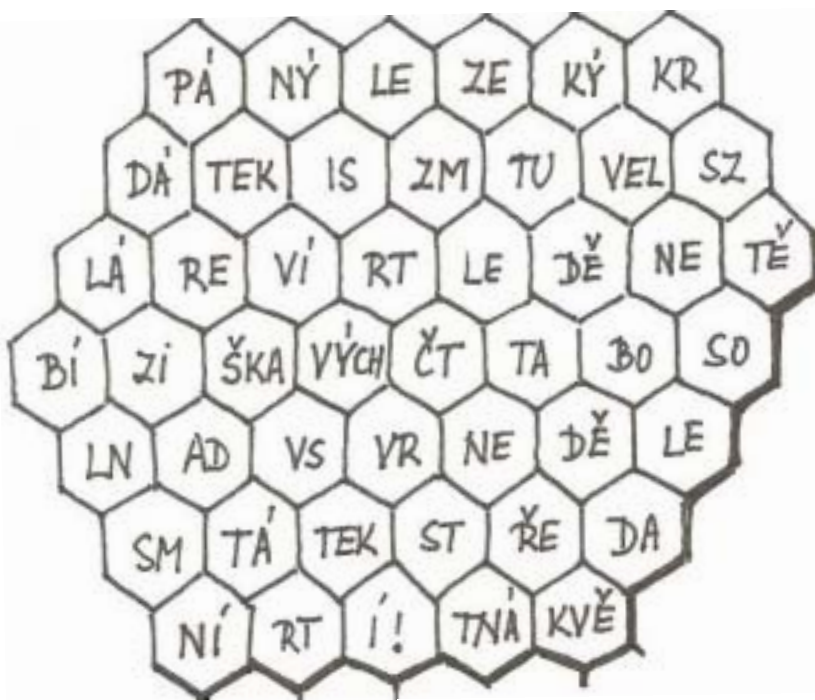
Kdyby se čas vrátil o téměř 2000 let, kříž by byl skutečný, nenesl by sochu, ale zmučené tělo Božího Syna. Možná by právě ta malá včelka byla tou jedinou živou bytostí, která alespoň na malý okamžik rozbila tu propastnou samotu Ježíše na kříži, kdy se k nebi nesl zoufalý výkřik: „Bože můj, proč jsi mě opustil...“

Od Velkého pátku nás ale ještě dělí několik dnů. Dnes slavíme Květnou neděli – slavný vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma. Jívové ratolesti připomínají tuto důležitou událost. Vstupujeme do Svatého týdne a otevírá se před námi čas událostmi přímo překypující. Mnoho otázek na přemýšlení a rozjímání, spousta symbolů, spousta pravd, které nás zase znovu a nově mohou oslovit. Záleží jen na nás, jak to využijeme...

Ještě se vrátíme k úvodu, kde hrála důležitou roli včela – tak nepatrná a přece v přírodě naprosto nepostradatelná. Díky její pílí mohla vzniknout také velikonoční svíce – paškál, která je svěcena při obřadech Bílé soboty. (Jen pro zajímavost – včela dělnice vylučuje voskové šupinky. Na 1kg vosku je jich potřeba 1 250 000...)

My si s dovolením od malé včelky vypůjčíme kousek voskové plástve pro dnešní šestisměrku. Vyškrtejte v ní všechny názvy dnů a jejich označení ode dneška až po velikonoční neděli. Každé slovo ze slovního spojení je umístěno samostatně a rozděleno po 2-3 písmenech. Zůstane vám 24 znaků jako tajenka.

I pro vás připojuji přání požehnaných a radostných Velikonoc.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V dubnu 2012 oslaví:

87 let	paní Božena Smejkalová	z Dolní Čermné
82 let	paní Jiřina Holečková	z Dolní Čermné
82 let	paní Filomena Junková	z Petrovic
81 let	paní Jiřina Nastoupilová	z Dolní Čermné
79 let	pan Ladislav Bárta	z Dolní Čermné
79 let	paní Libuše Bártová	z Dolní Čermné
76 let	paní Ludmila Bednářová	z Dolní Čermné
72 let	pan Jaroslav Mačát	z Petrovic
65 let	paní Marie Kužílková	z Horní Čermné
60 let	pan Jiří Novák	z Petrovic
60 let	pan František Dombaj	z Verměřovic
60 let	pan Jan Marek	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Křesťanský jsme se rozloučili:

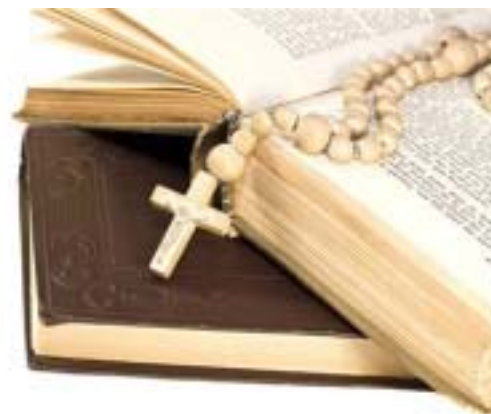
v Dolní Čermné 3. 3. 2012 s paní Marií Dostálkovou z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelou budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Duben 2012			
Ne 1. 4.	Květná neděle	7.00	Dvořákovi 406
		10.30	Hejlovi 232
Čt 5. 4.	Zelený čtvrtek	18.00	Motlovi 11
Pá 6. 4.	Velký pátek	18.00	Macháčkovi 242
Ne 8. 4.	Zmrtvýchvstání Páně	7.30	Nastoupilovi 303
		10.30	p. Krátký 73
Po 9. 4.	Pondělí velikonoční	7.30	Kunertovi 12
Ne 15. 4.	2. neděle velikonoční	7.30	p. Vávrová 264
Ne 22. 4.	3. neděle velikonoční	7.30	Severinovi 342
		10.30	Adamcovi 18
Ne 29. 4.	4. neděle velikonoční	7.30	Filáčkovi 332
		10.30	Vágnerovi 102
Květen 2012			
Ne 6. 5.	5. neděle velikonoční	7.30	Bláhovi 457
		16.00	Formánkovi 202
Ne 13. 5.	6. neděle velikonoční	7.30	Zpěvákovi 195
		16.00	Faltusovi 128
Čt 17. 5.	Nanebevstoupení Páně	19.00	Kunertovi 125
Ne 20. 5.	7. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 172
		16.00	Langrovi 173
Ne 27. 5.	Seslání Ducha svatého	7.30	Mullerovi 177
		16.00	Kužílkovi HČ 202

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
příprava na 1. sv. přijímání	pondělí	2. 4.	15:00 h.	fara Dolní Čermná
zkouška zpěvu dětské scholy	pondělí	2. 4.	16:45 h.	fara Dolní Čermná
modlitba Křížové cesty (akolyta)	úterý	3. 4.	16:30 h.	kostel Verměřovice
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků	úterý středa	3. 4. 4. 4.	odpoledne během dne	Dolní Čermná Verměřovice
adorace v Getsemanech - „Svatá hodina“	čtvrtek	5. 4.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
návčik liturgie - ministranti	pátek	6. 4.	9:00 h.	kostel Dolní Čermná
	sobota	7. 4.	9:00 h.	kostel Dolní Čermná
modlitba Křížové cesty	Velký pátek	6. 4.	15:00 h.	Mariánská Hora - venku
společná adorace u Božího hrobu	Velký pátek	6. 4.	po obřadech	kostel Dolní Čermná
soukromá adorace u Božího hrobu	pátek-sobota	6. - 7. 4.	celou noc a den	kostel Dolní Čermná
pohoštění po vigílii Veliké noci	Bílá sobota	7. 4.	po obřadech	Orlovna Dolní Čermná
žehnání pokrmů při mši svaté	neděle	8. 4.	7:30, 9:00, 10:30	Dolní Čermná, Verměřovice

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Květná neděle
1. dubna 2012
14. týden / 2012

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

2. dubna - Pondělí Svatého týdne
3. dubna - Úterý Svatého týdne
17:00 Verměřovice
4. dubna - Středa Svatého týdne
19:00 Dolní Čermná

5. dubna - ZELENÝ ČTVRTEK - památka Večeře Páně

Večerní mše svatá na památku Večeře Páně bude ve farním kostele v Dolní Čermné slavena v 18:00 h. - za kněze, kteří působili v naší farnosti. *Při mši svaté se bude také konat obřad umývání nohou.*

Po mši sv. bude Nejsvětější svátost oltářní přenesena do tzv. Getsemanské zahrady, kde se také bude konat tzv. Svatá hodina (rozjímání v Getsemanech).

6. dubna - VELKÝ PÁTEK - památka umučení Páně - den přísného postu

Křížová cesta na Mariánské Hoře v 15:00 h.

Velkopáteční liturgie začne ve farním kostele v Dolní Čermné v 18:00 h.

Velkopáteční obřad má tři části: bohoslužbu slova s pašijemi, uctívání kříže a podávání eucharistie.

Po obřadech se koná hodinová adorace mládeže u Božího hrobu. Adorace věřících bude dále pokračovat po celou noc a po celou Bílou sobotu do 17:00 h. v kostele v Dolní Čermné.

7. dubna - BÍLÁ SOBOTA - obřady vigílie Veliké noci

Obřady velikonoční vigílie začnou ve farním kostele v Dolní Čermné v 19:00 h.

Liturgie vigílie má tyto části: svěcení ohně, velikonoční chvalozpěv, bohoslužbu slova, obnovu křestních slibů a slavnou mši svatou z vigílie Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. Mše svatá bude obětována za všechny farníky.

Po skončení obřadů se bude v sále Orlovny konat malé pohoštění na oslavu Vzkříšení Páně.

8. dubna - neděle - Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Tímto dnem vstupujeme do velikonoční doby.

Při všech bohoslužbách požehnáme pokrmý. Dnešní sbírka je věnována na opravu farního kostela v Dolní Čermné.

Dolní Čermná 7:30 h. za Ludmilu Kunertovou, manžela a živé a zemřelé z rodiny Kunertovy, Duškovy, Müllerovy a Bláhovy

Verměřovice 9:00 h.

Dolní Čermná 10:30 h. *doprovází chrámový sbor*

Dolní Čermná 16:00 h. *zpívané latinské nešpory zakončené svátostným požehnáním*

9. dubna - pondělí - v oktávu velikonočním

Dolní Čermná 7:30 h.

Petrovice 9:00 h. za rodinu Kubičkovu

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI VE SVATÉM TÝDNU BUDETE MÍT:

Květná neděle 1. 4. 2012	Dolní Čermná	14:00 - 17:00 h.	P. Pavel Pokorný z Jablonného nad Orlicí, P. Pavel Sandanus z Nekoře a P. Josef Roušar
Úterý 3. 4.	Verměřovice	15:00 - 16:55 h	P. Josef Roušar
Středa 4. 4.	Dolní Čermná	15:00 - 17:30 h. 17:30 - 18:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče, P. Josef Roušar
Velký pátek 6. 4.	Dolní Čermná	7:00 - 12:00 h.	P. Josef Roušar

Upozorňujeme, že na Zelený čtvrtek, Velký pátek odpoledne, ani na Bílou sobotu se nezpovídá!

V ostatních dnech se zpovídá ve farním kostele v Dolní Čermné jen 30 minut před začátkem každé mše svaté.

POUTNÍK, DUBEN 2012

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 15. dubna 2012, Poutník vyjde 29. dubna 2012

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu